''...ആരെങ്കിലും എന്റെ സ്വരം കേട്ട് വാതിൽ തുറന്നുതന്നാൽ ഞാൻ അവരുടെ അടുക്കലേക്കു വരും. ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.''
(വെളി. 3:20)

വിചിന്തനം:

വാതിലുകൾ ഇല്ലാത്ത ക്രിസ്മസ്

ആദ്യമായി ഒരിടവക സ്വന്തമായി കിട്ടിയ ഒരു യുവവൈദികന്റെ ആദ്യ ക്രിസ്മസ്. ഇടവകയിലെ ആബാലവൃന്ദം ജനങ്ങളെയും ഐക്യത്തിന്റെ ചരടിൽ കോർത്ത് ഒരു അവിസ്മരണീയ ആഘോഷം അയാളൊരുക്കി. പാതിരാകുർബാനക്കുശേഷം കപ്യാരടക്കം ഇടവക ജനം മുഴുവനും ക്രിസ്മസ് ആഘോഷിക്കാൻ അവരവരുടെ വീടുകളിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി. ആറിത്തണുത്ത ക്രിസ്മസ് ഭക്ഷണത്തിന്റെ മുന്നിൽ ഏകനായി ഇരിക്കുമ്പോൾ പരാതിയാൽ അയാളുടെ മനസ് വിങ്ങി; ദുഃഖത്താൽ കണ്ണു നിറഞ്ഞു. പള്ളിയിലെ അലങ്കരിച്ച പുൽക്കൂടിനു മുന്നിൽ മുട്ടുകുത്തി അയാൾ തന്റെ പരാതിയുടെ ഭാണ്ഡമഴിച്ചു. ''നിന്റെ ജനനതിരുനാളിന്റെ സകല കർമ്മങ്ങളുടേയും പ്രധാന കാർമ്മികനായിരുന്ന ഞാനിതാ തനിച്ചായിരിക്കുന്നു. എല്ലാവരും അവരവരുടെ വീടുകളിൽ കതകടച്ച് ഒരുമിച്ചിരുന്ന് ആഘോഷിക്കുകയാ'' പുൽക്കൂട്ടിലെ തിരുക്കുടുംബം അയാളോട് മൊഴിഞ്ഞു: ''സാരമില്ല മകനെ. ഞങ്ങളും ഇവിടെ തനിച്ചാ. വരൂ, വാതിലുകളില്ലാത്ത ഈ പുൽക്കൂട്ടിലേക്ക് നമുക്കൊരുമിച്ച് ആഘോഷിക്കാം.'' അതിനുശേഷം അയാൾ പിന്നീടൊരിക്കലും പരാതി പറഞ്ഞിട്ടില്ല, കണ്ണു നിറച്ചിട്ടില്ല.

സമ്മാനപ്പൊതികൾ തുറന്നല്ല, അടച്ചിട്ട സ്വന്തം വാതിലും ഹൃദയവും തുറന്നാണ് ജീവിതം ആഘോഷിക്കേ തെന്ന് ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊ ് ഒരു ക്രിസ്മസ് കൂടി. വാങ്ങുന്നതല്ല, കൊടുക്കുന്നതല്ലെ ക്രിസ്മസ്? അത് കൈയിലുള്ളതു മാത്രമല്ല കൈ തന്നെ കൊടുക്കുന്നതല്ലെ?

ദൈവപുത്രൻ ഈ ലോകത്തിലേക്ക് പ്രവേഷിച്ച രീതിയും പ്രകൃതിയും പരിസരവുമായി ഇണങ്ങി ജീവിച്ച ശൈലിയും നമ്മെ ഏറെ അലോസരപ്പെടുത്തുന്നു ്. വീടിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആധുനിക സങ്കൽപത്തെ പൊളിച്ചെഴുതാൻ ഈ ക്രിസ്മസ് നമ്മെ നിർബന്ധിക്കുന്നു ്. വീട് സുരക്ഷിതമായൊരു താമസസ്ഥലം എന്നതിലുപരി നമ്മുടെ പൗഢിയും വലിപ്പവും കാണിക്കാനുള്ള ഒരിടമായി തരംതാണിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ സകലർക്കും ഭവനമു ാകണം എന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന്റെ ആഗ്രഹത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണമാണ് യേശു പിറന്ന ബദ്‌ലഹേമിലെ പുൽത്തൊഴുത്ത്.

അടയുന്ന വാതിലുകളും വാതിലുകളില്ലാത്ത ഇടങ്ങളും തമ്മിലുള്ള നിരന്തര സംഘർഷത്തിന്റെ പേരാണ് ക്രിസ്മസ്. ഉണ്ണിയേശുവിന് ഇടം നിഷേധിച്ച സത്രങ്ങൾക്കെല്ലാം അടച്ചുറപ്പുള്ള വാതിലുകൾ ഉ ായിരുന്നു. അടച്ചുപൂട്ടിയ കെട്ടിടങ്ങളിൽ ദൈവം പിറക്കില്ല

എന്ന സന്ദേശം നൽകിക്കൊ ാണ് അവസാനം ഔസേപ്പും മേരിയും വാതിലുകളി ല്ലാത്ത കാലിത്തൊഴുത്തിൽ എത്തുന്നത്. സകലരേയും സ്വാഗതം ചെയ്യുന്ന തുറന്ന ഹൃദയം പോലെയാണ് ഒരു പുൽക്കുടിൽ. അതിനകത്ത് സ്ഥലം എന്നത് ഒരു പ്രശ്നമേ യല്ല.

രക്ഷകന്റെ പിറവിയുടെ സന്ദേശം ആദ്യം ലഭിച്ച ആട്ടിടയരും തുറന്നുകിടക്കുന്ന വയലു കളിലായിരുന്നു. ഉണ്ണിയെ ആരാധിക്കാൻ കിഴക്കുനിന്നെത്തിയ ജ്ഞാനികളും അവരുടെ വാതിലുകൾ തുറന്ന് പുറത്തിറങ്ങിയവരാണ്. യേശുവിനെ തേടിയുള്ള അവരുടെ യാത്ര സംസ്ക്കാരങ്ങളും ദേശങ്ങളും ക ും കടന്നുമുള്ളതായിരുന്നു; വിശാലതയിലേക്കുള്ള യാത്രയായിരുന്നു.

''ആരെങ്കിലും എന്റെ സ്വരം കേട്ട് വാതിൽ തുറന്നുതന്നാൽ ഞാൻ അവരുടെ അടുക്ക ലേക്കു വരും. ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.'' (വെളി. 3:20) വാതിൽ തുറ ക്കുക എന്നത് ബൈബിളിന്റെ നിതാന്തസന്ദേശമാണ്. 'സകല ജനത്തിനും വേ ിയുള്ള ഈ സദ് വാർത്തയെ അടച്ചിട്ട നമ്മുടെ കൊച്ചുസത്രങ്ങൾക്കുള്ളിൽ സ്വകാര്യമായി വക്കാതിരിക്കാം. പുൽക്കൂട്ടിലെ ഉണ്ണിയുടെ അടുക്കലേക്ക് വരാനും നമ്മുടെ ഉള്ളിലെ 'ക്രിസ്തു-പ്രകാശം' പകർന്നുകൊടുക്കാനും വാതിലുകളും മതിലുകളും തടസമാകാതി രിക്കട്ടെ.

ഫാ. ചെറിയാൻ നേരേവീട്ടിൽ

വിശുദ്ധന്റെ മൊഴി:

''2000 വർഷം മുൻപ് ചരിത്രത്തിൽ ഇടം നേടിയ തിരുപിറവി എന്ന രഹസ്യം, ഒരു ആദ്ധ്യാത്മീക വിഷയമായി 'ഇന്ന്'ന്റെ ആരാധനക്രമത്തിൽ കാണേ തു ്. മറിയത്തിന്റെ ഉദരത്തിൽ ഉത്ഭവിച്ച വചനം, അതേ തീവ്രതയോടെ നമ്മുടെ ഹൃദയ വാതിലുകളിൽ മുട്ടിവിളിക്കുകയാണ് ഈ ക്രിസ്തുമസിലും'' വി. ജോൺപോൾ ര ാമൻ മാർപ്പാപ്പ

സത്ക്രിയ:

ഒരു അപരിചിതനോ യാചകനോ ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണം നിങ്ങളുടെ ഉണുമേശ യിൽ നൽകുക. (സാധിക്കുമെങ്കിൽ ഈ ആഗമനകാലത്തിലെ ഒരു ഞായറാഴ്ച യിൽ തന്നെ).